

اعلامیه نهضت آینده افغانستان

در مورد

فرجام انتخابات ریاست جمهوری

مؤرخ اول نوامبر ۲۰۰۹ مطابق ۱۰ عقرب ۱۳۸۸

روند انتخابات تقلبی و غیر دموکراتیک ریاست جمهوری افغانستان به پایان رسید.

یگانه شدن کاندیداتوری برای دور دوم، نمایانگر ماهیت غیردموکراتیک نظام و پوشالی بودن نهادهای سیاسی حقوقی دولتواره کنونی افغانستان است. تلاشها برای تحمیل دور دوم انتخابات که از سوی بخشی از ارتجاع حاکم در افغانستان راه افتاد و با اعمال فشار حاکمان خارجی به کرسی نشست، هدف دیگری را سواى برگزاری دور دوم انتخابات دنبال میکردند.

نهضت آینده افغانستان شش ماه پیش (اعلامیه نهضت آینده افغانستان درمورد انتخابات ریاست جمهوری افغانستان مؤرخ ۱۰ می ۲۰۰۹ مطابق ۲۰ ثور ۱۳۸۸) طی اعلامیه تاریخی خود ماهیت قرون وسطایی نظام حاکم و سرشت غیر دموکراتیک انتخابات ریاست جمهوری را دقیقاً ارزیابی کرد و خلق افغانستان و نیروهای دموکراتیک را از شرکت در چنین ماجرای افتضاح آمیز بر حذر داشت: « نهضت آینده افغانستان به این باور است، که جنبش دموکراتیک و مترقی افغانستان وظیفه دارد تا ...

۱- مشی «تحریم فعال» را در پیش گرفته، با استفاده از امکانه‌های تبلیغاتی، ماهیت ضد دموکراتیک و ارتجاعی، فاسد، ضد ملی، ضد آزادی، ضد استقلال سیاسی و فرهنگ ستیز نظام حاکم بر کشور را افشا نماید؛ زیرا در شرایطی که نتایج انتخابات از قبل معلوم است و هیئت حاکمه عوامفریبانه وجود امکانه‌های مساوی برای تمام کاندیدان را تبلیغ میکند، شرکت در انتخابات باعث مشروعیت حاکمیت دست نشانده، ارتجاعی، ناکارا و فاسد میگردد. برعکس به هر اندازه‌ی که میزان شرکت کننده گان در

رأی دهی پایین باشد به همان اندازه چهره واقعی نظام سیاسی و هیئت حاکمه آن همراه با ماهیت غیرمردمی استراتیژی ناتو افشا خواهند شد؛

۲- مردم، نهادهای دموکراتیک و مترقی سیاسی، فرهنگی و اجتماعی را به تحریم انتخابات پوشالی که بار دیگر کرزی یا یکی از همدستان او را به گرسی ریاست جمهوری ابقا خواهد کرد، بکشاند»

«تحریم فعال» که از سوی نهضت آینده افغانستان به حیث شعار اساسی نیروهای دموکراتیک پیش کشیده شد، به تدریج لایه هایی از نیروهای سیاسی وابسته به نظام را نیز فرا گرفت. نتایج دور اول نشان داد که تحلیلها و پیشبینیهای نهضت آینده افغانستان در رابطه با روند انتخابات از حقانیت و درستی کامل برخوردار بودند. از آغاز، فرجام بیهوده این روند پیشبینی شده بود. اینک عبدالله عبدالله، یکی از ممثلین اساسی این روند خود به مکرر بودن، تقلبی بودن و بیهوده بودن آن اعتراف میکند و خود را کنار می کشد.

نهضت آینده افغانستان در اعلامیه دوم خود (اعلامیه شورای مرکزی نهضت آینده افغانستان در مورد انتخابات ریاست جمهوری افغانستان مؤرخ ۱۱ میزان ۱۳۸۸ مطابق ۱۳ اکتوبر ۲۰۰۹) هشدار داده بود:

« روند انتخابات نشان داد که سیادت سیاسی - نظامی یکسره در اختیار ارتجاع قرون وسطایی و مافیای مواد مخدر است. رویا رویی دو کاندید اول، صرف روی منافع فردی، گروهی و قومی میچرخد.

هیچ گونه اختلاف ایدیالوژیک - سیاسی در طرحهای آنها وجود ندارد. هر دو متعلق به ارتجاع قرون وسطایی اند و هر دو در برپا داشتن نظام غیر مردمی امروز فعال بوده اند. هر دو، نماینده گان قدرتهای خارجی و هر دو در تقلبهای گسترده دست داشته اند.

ابقای این یکی یا گزینش آن دیگر هیچ گونه تغییری در وضع کشور و زنده گی خلق افغانستان نخواهد آورد. بر اساس این واقعیتها نباید در بازی آنها شرکت کرد. باید هشیارانه متوجه بود تا مبادا آنان با سوء استفاده از موقفهای تصنعی که کسب کرده اند، کشور را به صحنه جنگهای وحشیانه بین

الجهادی تبدیل کنند. کوچه های کابل هنوز خاطره تراژیدی حاکمان جهادی را از یاد نبرده اند. نیروهای مترقی و دموکراتیک باید به افشای بازی خطرناک و نامشروع بودن و تقلبی بودن موقفیهایی که این دو کاندید احراز کرده اند بپردازند. راه اندازی دور دوم انتخابات بازی دیگری خواهد بود برای به دست آوردن یک دستاویز برای ابقای نظام و خاموش ساختن خشم ذهنیت عامه جهانی که دیگر دفاع از چنین نظام ضد دموکراتیک و قهقرایی را ناموجه می پندارد. نیروهای مترقی و دموکراتیک باید با موضعگیری روشن ماهیت دور دوم انتخابات را که به منظور «ترمیم» تقلب گسترده احتمالاً راه اندازی خواهد شد، افشاء نمایند. هیچ اقدام تصنعی نمی تواند ماهیت نظام را دگرگون سازد.

با تأسف در صورتی که الترناتیف دموکراتیک هنوز شکل نگرفته است و نیروهای چپ و مترقی پراکنده اند، سیادت ارتجاع کماکان ادامه خواهد یافت. روند انتخابات نشان داد که هنوز ارتجاع کهن ساحة مانور قابل ملاحظه و امکانهای مالی - نظامی وسیع جهت حفظ موقف هژمونیک خود در اختیار دارد و هنوز هم مورد حمایت ناتوست. «

رویداد های اخیر به این امر صحنه میگذارند که کرزی در کرسی قبلی خود ابقا می شود و به احتمال قوی برخی کاندیده های دیگر همانند گذشته در حاکمیت شریک خواهند شد. یکی از عوامل تداوم این وضعیت اسف انگیز نبودن و حضور نداشتن نیروهای سیاسی چپ، دموکراتیک و میهنی در وضعیت سیاسی کشور است. نهضت آینده افغانستان تأکید داشت که نبود الترناتیف دموکراتیک، انتخابات ریاست جمهوری را به یک «ناحادثه» تبدیل می کند. وقایع، صحت این حکم را ثابت ساخت.

چپ افغانی باید خود را برای یک دور طولانی اپوزیسیونی با حاکمیت ارتجاع قرون وسطایی در کشور عیار بسازد. اقدامات عجولانه، تحلیلهای سرسری و سیاست بازانه، دنباله روی عبیدوار از رهبران کهنه فکر دیروزی که دیگر از تاریخ و جغرافیای کشور بیگانه شده اند، دل بستن به تفکر و پراتیک لیبرالیستی و چشمداشت بهشد وضع زنده گی مردم در وجود نظام «جهاد سالاری» تحت سیطره ناتو، عواملی بودند که جنبش چپ دموکراتیک کشور را صدمه زدند.

پیشنهاد اخیر نهضت آینده افغانستان مبنی بر ایجاد یک اتحادیه میهنی - دموکراتیک، متشکل از سازمانهای چپ، مترقی، دموکراتیک و میهنی کشور پاسخی به موقع برای برون کشیدن نیروهای مترقی از وضع کنونی بوده راه را برای یک الترناتیف دموکراتیک باز میکند. این طرح ازسوی سازمانهای اصیل دموکراتیک و مجموع جنبش مترقی مورد استقبال قرار گرفت. باید اقدامات عملی را در جهت تحقق آن جداً آغاز کرد و دینامیزم تازه یی را در سراسر جنبش پیشرو افغانی حلول داد.

هیئت اجراییه نهضت آینده افغانستان

مؤرخ ۱۰ عقرب ۱۳۸۸ مطابق اول نوامبر ۲۰۰۹